

[Handelsministeren]

bygning og salg end kreditstøtte på OECD's betingelser. Hidtil har ingen dansk reder ansøgt Skibskreditfonden om sådanne suppleringslån.

Man har således ikke fra dansk side over for EF indgået på særlige forpligtelser med hensyn til omstrukturering af dansk skibsbygningsindustri.

Det kan tilføjes, at andre EF-lande (Belgien, Tyskland, Holland, Frankrig) ligeledes har etableret rederstøtteordninger på ikke-diskriminatorisk grundlag, og at heller ikke disse ordninger fra EF-Kommissionens side er gjort betinget af omstrukturering af værftsindustrien. Ligesom for den danske ordning er der imidlertid en indberetningspligt til EF-Kommissionen om de truffne beslutninger om støtte.

Til *socialministeren* (9/4 79) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der af andre end diabetikere kræves specielt legitimationskort med foto for at modtage en social ydelse – således som det er lanceret af Brande kommunes socialudvalg – og om ministeren finder kravet om specielt legitimationskort rimeligt?«

(Spm. nr. 819).

Begrundelse.

Spørgsmålet er en fortsættelse af spørgsmål nr. 765 stillet den 28. marts 1979, hvor jeg fandt ministerens svar utilstrækkeligt. Det er naturligvis primært forholdet med de specielle legitimationskort, jeg opfatter som en uhyrlighed som omtalt i begrundelsen for spørgsmål nr. 765. Jeg havde også forventet i ministerens svar på spørgsmål nr. 765 at få en kommentar til det forhold, at diabetikere nu skal 2 steder for at hente fornødenhederne vedr. pasning af sukkersygen, mod at det hele tidligere kunne hentes på apoteket i den almindelige åbningstid. Endelig havde jeg også forventet, at ministeren havde berørt det irrationelle, at insulin delvis betales af én offentlig kasse, og at restregningen nu i mange tilfælde betales af kommunernes sociale kasser, altså således at insulin nu i det væsentligste betales af det offentlige totalt, men af flere forskellige kasser.

Om det offentliges betaling af kanyler må det selvsagt siges, at når kommunerne i forvejen, eksempelvis i hvert fald Brande kommune, refunderer diabetikernes insulinregninger, ville det jo være rationelt, om regningen for kanyler blot refunderes på samme regning som insulinet.

Besvarelse (18/4 79):

(Se under spm. nr. 820).

Til *socialministeren* (9/4 79) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativer, der sikrer, at diabetikere bliver behandlet ens overalt i Danmark?«

(Spm. nr. 820).

Begrundelse.

Som ministeren oplyser i svaret på spørgsmål nr. 765 af 28. marts 1979, har eksempelvis nu Brande kommune indført en speciel ordning vedr. kanyler, der dog ikke kommer alle diabetikere til gode, idet der er diabetikere, som selv passer deres sukkersyge og således ikke har kontakt med hjemmesygeplejerskerne.

Endvidere er der jo forholdet, at der igennem mange år i en del af landets kommuner via skatteligning er taget hensyn til diabetikernes specielle udgifter i anledning af den altid uforskyldte sukkersyge.

Jeg går ud fra som en selvfølge, at ministeren er enig i, at diabetikere er helt uforskyldte i deres handicap og derfor bør nyde samme sociale velfærd, uanset hvor i landet og i hvilken kommune den pågældende måtte være bosiddende.

Besvarelse af spm. nr. 819 og 820 (18/4 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter lov om offentlig sygesikring afholder amtskommunen 75 pct. af udgiften til insulin.

De resterende 25 pct. kan ydes efter bestemmelsen i § 46, stk. 1, i bistandsloven – for pensionisters vedkommende ved tildeling af personligt tillæg efter pensionslovene – såfremt den pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften. Endelig er der en særlig hjemmel i bistandslovens § 58 til at betale